

Det slette Eksempels Magt er destoværre netop paa dette Punkt saa overordentlig stor.“

„Ja vist — naturligvis!“ svarede Provsten med let Overraskelse og betragtede Hr. Johansen nøjere. „Men hvad tænker De nærmest paa her? Sigter De nogen bestemt for at være det slette Eksempel i Menigheden?“

„Gud bevares, Deres Højærværdighed ... det var ikke min Mening at anklage nogen enkelt. Jeg mente blot saadan ganske i Almindelighed —“

„Snak! Behold Omsvøbene for Dem selv — og forklar Dem ordentligt! Hvem er det, De tænker paa? Hvem er det, De anser for at være de særlig skadelige Elementer i Menigheden? ... Naa, tal ud!“

„Hm! Deres Højærværdighed har virkelig misforstaaet mig. Jeg mente blot — saadan ganske løseligt —.“

„Ingen Omsvøb, siger jeg Dem nok en Gang! Svar mig paa, hvad jeg spørger om!“

„Jeg forsikrer Deres Højærværdighed, det var bare min Mening, at ... at f. Eks. en Mand som Hr. Kapellanen maaske for Menighedens Skyld burde være lidt forsigtigere i sin Adfærd ... Folk paa Landet misforstaar saa let.“

„Kapellanen!“ udbrød Provsten med rynkede Bryn og maalte Hjælpelæreren tre Gange fra Hoved